

1521

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr WN.I-8.0911-122/2009

z dnia 20 kwietnia 2009 r.

Działając na podstawie przepisu art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam

nieważność §2 ust 3, §5 ust 3 oraz §9 ust 3 i ust 4 Uchwały Rady Miejskiej w Mosinie Nr XLI/261/09 z dnia 26 lutego 2009r w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów gruntów rolnych i leśnych na obszarze części wsi Daszewice i Babki, gmina Mosina, oraz części graficznej planu w zakresie dopuszczalnej strefy lokalizacji projektowanej przesyłowej sieci elektroenergetycznej wraz z pasem technologicznym.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XLI/261/2009 Rady Gminy Mosina w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów gruntów rolnych i leśnych na obszarze części wsi Daszewice i Babki, gmina Mosina, została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 5 marca 2009 r., a uzupełnienie niezbędnej dokumentacji nastąpiło w dniu 30 marca 2009 r.

Powyższą Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

W §2 ust 3 badanej uchwały Rada Gminy Mosina wskazała, że ustaleniami planu na rysunku planu jest dopuszczalna strefa lokalizacji projektowanej przesyłowej sieci elektroenergetycznej wraz z pasem technologicznym. W §5 ust 3 w ustaleniach dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego postanowiono, iż wyznacza się strefę lokalizacji projektowanej przesyłowej linii elektroenergetycznej wraz z pasem technologicznym zgodnie z rysunkiem planu.

§9 ust 3 przedmiotowej uchwały stanowi, iż zezwala się na budowę na terenie opracowania czterotorowej, dwunapięciowej linii elektroenergetycznej 2x 400 kV + 2x220 kV relacji Plewiska – Kromolice; dopuszczalną strefę lokalizacji projektowanej przesyłowej sieci elektroenergetycznej wraz z pasem technologicznym przedstawiono na rysunku planu, a w ust 4 tegoż przepisu ustalono, że po zrealizowaniu czterotorowej, dwunapięciowej linii elektroenergetycznej 2 x 400 kV + 2x220 kV relacji Plewiska – Kromolice, ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, o których mowa w punktach §8 ust 2 będą obowiązywały w odniesieniu do rzeczywistego przebiegu tej linii.

W części graficznej uchwały zaznaczono dopuszczalną strefę lokalizacji projektowanej przesyłowej sieci elektroenergetycznej wraz z pasem technologicznym.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15. ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina nie przewiduje rozbudowy ani przebudowy istniejących na terenie gminy Mosina linii przesyłowych 11 kV i 220 kV o znaczeniu ponadlokalnym. Dodatkowo zgodnie z zapisem na stronie nr 100 przedmiotowego studium, dotyczącym kierunków rozwoju sieci elektroenergetycznej ww linie utrzymane zostaną w zakresie obecnych przebiegów.

W ocenie Wojewody Wielkopolskiego zakwestionowane zapisy uchwały Rady Gminy Mosina, pozostają w oczywistej sprzeczności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, który obowiązuje na terenie tejże gminy.

Zgodnie bowiem z art. 15 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ wykonawczy gminy sporządza projekt planu miejscowego, który musi być zgodny z wcześniej uchwalonymi zapisami Studium. Wynika z tego, że sam projekt zgłoszony przez Burmistrza, a następnie poparty przez Radę Gminy w formie odpowiedniej uchwały powinien być w pełni dostosowany do wcześniej podjętych i już obowiązujących regulacji prawnych. Podkreślić należy, że Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowi punkt wyjścia dla dokonywania wszelkich ustaleń zmierzających do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną *expressis verbis* w treści ww przepisu, to każde nowe ustalenia dotyczące planu zagospodarowania przestrzennego muszą być zgodne z wcześniejszymi zapisami studium. W przeciwnym razie, niezgodne z wcześniejszymi ustaleniami regulacje zawarte w samym projekcie planu zagospodarowania przestrzeni, czy też następnie w uchwale organu jednostki samorządu terytorialnego muszą zostać wyeliminowane z obrotu prawnego z powodu kolizji zapisów.

Tak więc w tym przypadku, w ocenie organu nadzoru za nieprawidłowe należy uznać elementy badanej uchwały które, jak wyżej wykazano, pozostają w sprzeczności z zapisami studium i naruszają ustawową zasadę zachowania zgodności ustaleń planu zagospodarowania przestrzeni z ustaleniami studium.

Uwzględniając powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za

pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) *Piotr Florek*